

İSRA SURESİ - FESAD VE ULUV

Av. Halit ÇOKAN

Analiz

SESA
Enstitüsü

Sosyal Ekonomik ve Siyasal Araştırmalar Enstitüsü
Institute of Social Economic and Political Research

Av. Halit OKAN

İslam alışmaları Direktörü

1972 yılında Osmaniye’de doğmuştur. İlk ve orta öğrenimini Osmaniye’de tamamlamıştır. Yükseköğrenimini Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nde (1991-1995) tamamlayarak mezun olmuştur. 1996 yılında Ankara Barosu’nda avukatlık stajını tamamlamış ve staj sonrası Ankara Barosu’na kaydını yaptırarak avukatlık yapmaya başlamıştır. Aynı yıl hâkimlik sınavına girmiş ve başarılı olarak 1997-1999 yılları arasında Ankara’da hâkim adayı olarak staj yapmıştır. Hâkimlik stajını tamamladıktan hâkim olarak atanmıştır. 2001 yılında kendi isteğiyle hâkimlik mesleğinden ayrılmış ve Kocaeli’ne yerleşerek Kocaeli Barosu’na kayıtlı serbest avukat olarak çalışmaya başlamıştır. Halen Kocaeli’nde serbest avukatlık faaliyetini sürdürmektedir. Hukuk ve Değişim Derneęi ile Biliřim ve Teknoloji Vakfı kurucularındandır.

İÇİNDEKİLER

İSRA SURESİ 4-5-6. AYETLER.....	3
GİRİŞ :	4
BİRİNCİ BÖLÜM.....	6
Fesadın Mahiyeti ve Yayılışı Toplumsal Düzenin, Üretimin ve Neslin Çöküşü	6
Fesadın En Tehlikeli Yüzü Üretim ve Neslin Yok Edilmesi	7
A. Ürünlerin Yok Edilmesi	7
B. Neslin Yok Edilmesi	8
Fesadın Zirve Noktası-Uluv ve Gücün Tahakküme Dönüşmesi Bozulmanın Kurumsallaşması	9
İKİNCİ BÖLÜM.....	10
Fesad ve Uluv Serüveni.....	10
İsrâ Sûresi'nin Perspektifi	11
İsrailoğullarının Tarihsel Fesad Ve Uluv Döngüleri	11
Zulmün Felsefi Haritası	11
İsrailoğullarının Fesad ve Uluv Döngüsü	12
Birinci Fesad ve Yıkım (Babil (Buhtunnasr) İşgali).....	13
İkinci Fesad ve Roma Yıkımı.....	14
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	17
Modern Dönemde Fesadın Yeni Biçimleri	17
Ve İlahi Müdahalenin Şartları	17
Zulmün Kurumsallaşması Ve İlahi Müdahalenin Şartları	19
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM.....	20
Fesad ve Uluv'un Değişmez Öznesi olarak İsrailoğullarının Post Modern İfsad ve Uluvları	20
Bir Uluv Olarak Siyonizm'in Filistin ve Gazze'deki Sistemik Saldırganlık ve Soykırımı.....	20
ABD-İsrail'in İran'a Saldırı Yaklaşımında Uluv'un Görünümü	21
Gücün Kibre Dönüşmesi ve Tarihsel Çöküş Yasası.....	22
SONUÇ	25

İSRA SURESİ 4-5-6. AYETLER

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَآءِ فِي الْكِتَابِ لُتْفُسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلِتَعْلَنَ عُلوًّا كَبِيرًا

Biz kitapta İsrâiloğulları’na şöyle bildirmiştik: “Yeryüzünde mutlaka iki defa fesat çıkaracak, çok böbürleneceksiniz.”

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَٰئِهِمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا

“Bu iki fesattan ilkinin zamanı gelince üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Bunlar, evlerin arasında dolaşıp köşe bucak her tarafı aradılar. Bu, yerine getirilmiş bir vaad idi.”

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

Bir zaman sonra onlara karşı size tekrar üstünlük verdik, servet ve oğullarla gücünüzü arttırdık; adamlarınızın sayısını daha da çoğalttık.

GİRİŞ :

Tarih boyunca toplumların yükselişi kadar çöküşü de ilahî yasalarla örölmüş sosyo-politik bir döngünün sonucudur. Kur'an bu evrensel ilkeyi **sünnetullah** kavramıyla ifade eder. Kur'an'ın nazarında toplumların kaderi rastlantılarla değil, **Allah'ın değişmez yasalarıyla şekillenir**; insanlık tarihi boyunca işleyen bu ilahî düzen milletlerin kaderini değiştiren, medeniyetlerin doğuşunu ve çöküşünü belirleyen bir mekanizmadır. Nitekim **“Allah'ın sünnetinde asla bir değişiklik bulamazsın”** (وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا) (Ahzâb 33/62) hükmü bu tarihsel yasanın sürekliliğini açıkça ortaya koymaktadır. Bu çerçevede **İsrâ sûresinin 4–6. ayetleri**, zulmün yaygınlaştığı, adaletin zayıfladığı ve baskının kurumsallaştığı toplumlarda devreye giren bu ilahî kanunun tarihsel bir örneğini sunmakta ve zulüm üreten toplum ve devletlerin akıbetine dair dikkat çekici bir perspektif ortaya koymaktadır.

Kur'an-ı Kerim, insanlık tarihini yalnızca geçmişte yaşanmış olayların anlatımı olarak değil, bütün toplumlar için geçerli olan ahlaki ve tarihi kanunlar bir yansıması olarak ele alır. Bu yasaların en dikkat çekici olanlarından biri, toplumsal bozulma anlamına gelen **fesad** ve güçle birleşmiş zorbalığı ifade eden **uluv** kavramlarıdır. Kur'an-ı Kerim'in birçok yerinde bu iki kavram birlikte ele alınır ve insanlık tarihinin yükseliş ve çöküş döngüsü bu çerçevede açıklanır.

Fesad bağlamında Bakara Sûresi 2/205. Ayette geçen “**ürünleri ve nesilleri yok etmeye çalışır**” ifadesi, **fesadın** yalnızca bireysel günah veya ahlaki yozlaşma anlamına gelmediğini; üretim düzeninin, toplumsal yapının ve insan neslinin sistematik biçimde tahrip edilmesini ifade ettiğini gösterir. “**Ürün**” (*bars*) *ekonomik hayatın ve gıda güvenliğinin*; “**nesil**” (*nesl*) ise *insanlığın biyolojik, kültürel ve ahlaki sürekliliğinin sembolüdür*. Kur’ân-ı Kerim, bu iki kavramı birlikte zikrederek **fesadın hayatın devamını sağlayan iki temel sütunu hedef aldığını vurgular**.

İsrâ Suresinin 4. ayetinde özellikle **fesadın** yani çok boyutlu toplumu bozma ve toplumsal bozulmanın (adaletin çökmesi, insafın ortadan kaldırılması ve toplumun derin bir ahlâkî yozlaşma içinde olması, siyasal çürümenin egemen olması) iki defa zirveye ulaştığı ifade edilmektedir. Bu anlatım yalnızca geçmişe ait **tarihte gerçekleşip bitmiş bir hadiseler zincirinden ibaret değil**; aynı zamanda sosyo politik düzenlerin çürümesine dair evrensel bir uyarı niteliği taşır ve bugün uluslararası hukuk literatüründe de karşılığı bulunan bir toplumsal gerçekliğe işaret eder. Nitekim İsrâîloğullarının işlediği bu fesadın temelinde adaletin terk edilmesi, güçsüzlerin haklarının gasp edilmesi ve ilahî ilkelerin hiçe sayılması yer almaktaydı.

BİRİNCİ BÖLÜM

FESADIN MAHİYETİ VE YAYILIŞI TOPLUMSAL DÜZENİN, ÜRETİMİN VE NESLİN ÇÖKÜŞÜ

Bu ayetlerin ortaya koyduğu ilahî yasayı kavrayabilmek için önce **fesad** kavramı üzerinde durmak gerekir. Bu çalışmayı hazırlarken İsrâ Suresinin anılan ayetler ile ilgili tefsir ve tevilinden çokça yararlandığım Mısırlı Alim Muhammed Mutevalla eş-Şa’ravi (r.a) fesadı çok veciz bir şekilde şöyle tarif eder:

“**İfsad, iyi ve düzgün olan bir şeyi kendi iyiliğinden çıkarıp yaratılış gayesinden uzaklaştırmaktır.** Bir şey Allah’ın koyduğu düzen içinde doğru şekilde işliyorsa bu ıslah, bu düzen bozulduğunda ise ifsad olur. İfsad hem maddî alanlarda, yani tabiatı bozmak ve nimetleri tahrip etmek şeklinde hem de manevî alanlarda, yani vahyi gizlemek, tahrif etmek veya dini hayatta uygulamamak şeklinde ortaya çıkar.”¹

Kur’an-ı Kerim’de **fesad, yüzeysel bir bozulma yahut bireysel bir ahlâk sapması değildir.** Fesad, toplumun bütün hücrelerine sızan derin bir çürümedir. Sessizce ilerler, fakat etkisi ağırdır. **Siyaseti bozar, toplumsal düzeni sarsar, ahlâkî omurgayı kırar.**

Tefsir literatürü fesadı bu yüzden dar bir anlamla değil, geniş bir çerçevede ele alır. **İlâhî hükümlerin hiçe sayılması, adaletin ortadan kaldırılması, peygamberlere karşı çıkılması veya onların öldürülmesi, zulüm ve zorbalığın yaygınlaşıp kurumsallaşması...** Bunların her biri fesadın farklı tezahürleridir. Böyle bir ortamda toplum sadece yanlış yapmaz; **doğruyu yapma kabiliyetini de kaybeder.** Ahlâk geri çekilir, adalet zayıflar, güç ise hukukun yerine geçmeye başlar.

Nitekim Şa’ravî ayette İsrailoğullarının ifsadı bağlamında şu görüşü ifade eder:

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=6CTfwPuThuU&t=7s>

“İsrailoğulları için en büyük ifsad, vahyin unutulması, gizlenmesi, tahrif edilmesi ve peygamberlerin öldürülmesidir.”²

Fesad yayıldıkça toplumsal düzen çözülür. Düzen çözüldüğünde toplumun iç direnci de kırılır. **Bu durum çürüyen bir bedenin bağışıklığını kaybetmesine benzer.** Dış saldırıdan önce iç zayıflama başlar. Kur'an'ın şu uyarısı tam da bu gerçeği dile getirir:

“İnsanların kendi elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde fesad ortaya çıktı.” (Rûm 30/41)

Bu ayet, toplumsal çöküşün çoğu zaman dış müdahalelerden önce içeride başladığını gösterir. Çünkü fesadın kaynağı çoğu kez dış düşmanlar değil, toplumun kendi elleriyle inşa ettiği bozulmadır.

Fesadın En Tehlikeli Yüzü Üretim ve Neslin Yok Edilmesi

Kur'an-ı Kerim'e göre *fesad*, bireysel ahlaki sapmaların ötesinde, toplumsal yapının ve adalet düzeninin çöküşünü temsil eder. **Üretim kaynaklarının tahribi, ekonomik dengenin bozulması, savaşlarla ülkelerin tahribi ve toplumların yıpratılması ve insan hayatının değersizleştirilmesi bu bozulmanın farklı biçimleridir.** Bir toplumda üretim düzeni çöktüğünde, gıda güvenliği kaybolur, ekonomik eşitsizlik artar ve güçlü nesillerin yetiştirilmesi zorlaşır.

Ayrıca neslin zayıflaması, toplumun ahlaki ve kültürel sürekliliğini de tehlikeye atar. Bu nedenle Kur'an-ı Kerim'de fesad, ekonomik, ekolojik, demografik ve ahlaki boyutlarıyla bir yıkım süreci olarak değerlendirilir. Bu hakikat **Bakara Sûresi 205. Ayette** son derece çarpıcı bir tasvirle anlatılır:

“Hâkimiyeti ele aldığı anda ise ülkede bozgunculuk çıkarıp ürünleri ve nesilleri yok etmeye çalışır. Allah bozgunculuğu sevmez.” (Bakara 2/205)

Bu ayet fesadın mahiyetini açıkça gösterir. Fesad yalnızca ahlâkı bozmaz; hayatın temel sütunlarını hedef alır. Ayetin işaret ettiği üç alan vardır; **“üretim, hayat ve nesil”**.

A. Ürünlerin Yok Edilmesi

Ayetin “ürünleri yok etmek” ifadesi, tarımın, gıdanın ve üretim kaynaklarının tahribini anlatır. Çünkü üretim düzeni çöktüğünde toplumun ekonomik temeli sarsılır. Tarımın tahrip edilmesi sadece bir ekonomik kayıp değildir; **insanların rızık kapılarını kapamaya çalışma çabasıdır.** Zira gıdanın yok edilmesi, hayatın sürdürülebilirliğinin

² <https://www.youtube.com/watch?v=6CTfwPuThuU&t=7s>

ortadan kaldırılmasıdır. Böylece toplum kendi ayakları üzerinde durma kabiliyetini kaybetmeye başlar.

İkinci olarak fesadın en tehlikeli yüzlerinden biri de ***gıdanın bozulmasıdır***. Çünkü gıda yalnızca karın doyurmaz; ***insanın bedenini, zihnini ve neslini inşa eder***. Bu sebeple Kur'an-ı Kerim'in "***ürünleri ve nesilleri yok eder***" (*Bakara 2/205*) ifadesi, sadece savaşla yapılan bir yıkımı değil, ***hayatın temelini oluşturan üretim düzeninin bozulmasını da ima eder***.

Bugün fesadın bu boyutu çoğu zaman sessiz ve görünmez bir şekilde ilerlemektedir. ***Gıdanın üretiminde yapılan hileler, ölçsüz kimyasal kullanımı, genetiği ile oynanan ürünler ve insan sağlığını hiçe sayan üretim teknikleri bu bozulmanın modern tezahürleridir***. Toprağı koruması gereken tarım ilacı toprağı zehirlemeye başladığında, ürünü koruması gereken kimyasallar insan bedenini tehdit eder hâle geldiğinde, üretim düzeni artık bir rızık düzeni olmaktan çıkar; fesadın taşıyıcısına dönüşür.

B. Neslin Yok Edilmesi

"***Hars***", insan emeğinin, toprağın verimliliğinin ve ekonomik düzenin sembolü olarak toplumun gıda güvenliği ve üretim sürekliliğini temsil eder. Bu alanın tahribi, yalnızca ekonomik çöküşe değil, aynı zamanda çevresel dengenin bozulmasına ve toplumsal huzursuzluğun artmasına yol açar. "***Nesl***" ise insanlığın biyolojik sürekliliğiyle birlikte ahlaki, kültürel ve manevî mirasının korunmasını ifade eder. Neslin yozlaşması; değerler sisteminin sarsılması, aile kurumunun zayıflaması ve insanın insan olma vasfını kaybetmesi anlamına gelir.

Tarımda kullanılan ***pestisitlerin***³ ölçsüz biçimde toprağı ve ürüne verilmesi bunun en açık örneklerinden biridir. ***Toprağı korumak için kullanılan bu maddeler zamanla toprağın yapısını bozar, suyu kirletir ve gıdanın içine sızarak insan bedenine ulaşır***. Aynı şekilde ***genetiği değiştirilen tohumlar ve aşırı kimyasal katkılarla üretilen gıdalar yalnızca ürünün görünüşünü değiştirmez; insanın biyolojik ve psikolojik yapısı üzerinde de etkiler doğurur***.

³ Pestisit, tarımda bitkileri zararlılardan korumak için kullanılan ***kimyasal veya biyolojik maddelerdir***. Bu maddeler, özellikle haşereler, yabancı otlar, mantarlar ve mikroorganizmalar gibi tarımsal üretime zarar veren unsurları ortadan kaldırmak amacıyla kullanılır.(Google)

İnsan bedeninin doğal dengesini bozan bu müdahaleler, uzun vadede **üreme sağlığını zayıflatmakta, hormon dengesini etkilemekte ve insanın psikolojik yapısında dahi değişimlere yol açabilmektedir.**

Bu durum yalnızca bireysel bir sağlık sorunu değildir; **nesillerin geleceğini ilgilendiren bir meseledir.** Çünkü insanın yediği gıda yalnızca bugünün bedenini değil, yarının neslini de şekillendirir. Gıdanın bozulduğu bir toplumda **bedenler zayıflar, zihinler bulanır ve nesiller sağlıklı bir şekilde devam edemez.** Böyle bir ortamda üretim düzeni artık hayatı koruyan bir düzen olmaktan çıkar; nesli zayıflatan bir sürece dönüşür.

Bu perspektiften bakıldığında neslin yok edilmesi yalnızca fiziksel öldürme eylemleriyle sınırlı değildir. Nesillerin yok edilmesi fesadın daha derin bir boyutuna işaret eder. Bu ifade yalnızca fiziksel öldürmeyi anlatmaz. Aynı zamanda toplumun geleceğini temsil eden insan neslinin korunmasını sağlayan düzenin yıkılmasını da ifade eder. Nesil tehlikeye düştüğünde toplum sadece bugünü değil, yarınını da kaybetmeye başlar. Bir toplumun gıda güvenliğinin ortadan kaldırılması, ***tarım sistemlerinin çökertilmesi, doğal kaynakların tahrip edilmesi ve insanların yaşam şartlarının sürdürülemez hâle getirilmesi de neslin zayıflatılması anlamına gelir.***

Açlık, yoksulluk ve kronik beslenme yetersizliği yaşayan toplumlarda nesiller sağlıklı yetişemez; fiziksel gelişim geriler, zihinsel kapasite zarar görür, eğitim imkânları zayıflar. Böylece insan neslinin kalitesi düşer ve toplum uzun vadede kendi varlığını sürdüremeyecek bir kırılganlığa sürüklenir. Kur'ân'ın ürün ile nesli birlikte zikretmesi bu nedenle son derece anlamlıdır; üretim düzeni bozulduğunda nesil de zayıflar.

Fesadın Zirve Noktası-Uluv ve Gücün Tahakküme Dönüşmesi Bozulmanın Kurumsallaşması

Yukarıdaki ayetlerde işaret edilen **“uluv”** tam da bu hâli ifade eder. Kur'ân-ı Kerim'de fesad çoğu zaman tek başına kalmaz; güç ve iktidarla birleştiğinde *uluv* aşamasına dönüşür. Kelime anlamı itibarıyla “yücelme” veya “büyüklük taslama” demek olan *uluv*, Kur'ân-ı Kerim' bu kavramla yalnızca güç sahibi olmayı değil, gücün kibir, zorbalık ve tahakküm biçimine dönüşmesini anlatır. Başka bir ifadeyle fesad, düzenin içten çürümesi; uluv, **bu çürümeyi koruyan ve meşrulaştıran zorbalığın kurumsallaşmış yapısıdır.**

Merhum Şa'ra'vî “uluv”u şu şekilde izah eder; “*Uluv* ise büyüklük taslamak, kibirlenmek ve zorbalık etmek anlamına gelir. İnsan kendini üstün gördüğü zaman

başkalarına zulmeder; ayette geçen “büyük bir uluv” ifadesi onların aşırı kibir ve azgınlıkla yükseleceklerini belirtir.”⁴

Güç kibirle birleştiğinde ilk ortadan kalkan şey **adalet** olur. Çünkü zorbalık hukukun yerini almıştır. Artık toplumsal düzen hakkaniyet üzerine değil, zulüm üzerine işlemeye başlar.

Kur’ân-ı Kerim’in tarih anlatısında bu süreç genellikle şu döngüyle ilerler; bir toplum önce fesadı yayar, sonra gücü mutlaklaştırır, kendisini sorgulanamaz görmeye başlar ve nihayet uluv aşamasına ulaşır. Bu noktada adalet terk edilir, hukuk zayıflar, yönetici sınıf güç istismarını olağanlaştırır ve baskı kurumsallaşır. Bu model için Firavun çok belirgin bir örnektir. **“Firavun yeryüzünde uluv yaptı ve halkını sınıflara ayırdı”** (Kasas 4) ayeti, gücün yönetim aracı olmaktan çıkıp tahakküm aracına dönüşmesini gösterir. Uluv halindeki bir sistem artık yalnızca hatalı değildir; hatasını meşrulaştırır ve devam ettirebilmek için daha fazla zorbalığa başvurur.

İKİNCİ BÖLÜM

FESAD VE ULUV SERÜVENİ

İnsanlık tarihi boyunca hiçbir devlet veya siyasi yapı sonsuz bir güçle donatılmamıştır. Her yükselişin ardından mutlaka belirli **sosyo politik kırılmalar ortaya çıkmıştır. Güç**, genişleme ve hâkimiyet çoğu zaman devletlerin zirveye ulaşmasını sağlasa da aynı süreç içinde çöküşün tohumlarını da taşır. Tarih boyunca toplumlar **adalet, güç, ahlak, hukuk, savaş ve barış arasındaki ince dengede var olmuş; bu dengenin bozulduğu her dönem sosyal kırılmalara, çatışmalara ve nihayet devletlerin çözülüşüne sahne olmuştur.** Bu nedenle tarih bilimi, siyaset felsefesi, uluslararası hukuk ve dinî metinlerin sunduğu perspektifler arasında derin bir ilişki bulunmaktadır.

⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=6CTfwPuThuU&t=7s>

Kur'an-ı Kerim bu tarihsel döngüyü yukarıda da değinildiği üzere **sünnetullah** kavramı ile açıklar. **Sünnetullah, toplumların yükselişini ve çöküşünü belirleyen değişmez ilahî yasalar bütünüdür.** Bu yasaya göre **tarih rastlantıların ürünü değildir;** toplumların davranış biçimleri ve kurdukları siyasal düzen, onların kaderini belirler. Kur'an-ı Kerim'in "**Allah'ın sünnetinde asla bir değişiklik bulamazsın**" (Ahzâb 33/62) ayeti bu gerçeği açıkça ortaya koyar. Böylece ilahî düzen yalnızca teolojik bir açıklama sunmaz; aynı zamanda toplumların davranışlarının doğurduğu sonuçları **tarihsel bir zorunluluk olarak ortaya koyar.**

İsrâ Sûresi'nin Perspektifi

Bu çerçevede **İsrâ sûresinin 4, 5 ve 6. ayetleri,** Kur'an-ı Kerim'de toplumların çöküş yasasını en çarpıcı biçimde anlatan pasajlardan biridir. Bu ayetlerde **fesad (sistemik bozulma)** ve **uluv (zorbalığa dönüşen güç)** kavramları üzerinden bir toplumun çöküş süreci tasvir edilir. **Adalet terk edildiğinde, güç kibire dönüştüğünde ve zulüm kurumsallaştığında tarihsel düzen sarsılır.**

İşte İsrâ Sûresi 4,5 ve 6. ayetler, fesad ve uluv kavramlarının tarihsel sonuçlarını somutlaştırır. Bu ayetlerde İsrailoğullarına, **"yeryüzünde iki kez büyük fesad çıkaracakları ve büyük bir uluv gösterecekleri"** bildirilir. Ardından gelen ifade "Üzerinize güçlü kullarımızı gönderdik; onlar evlerin arasına girip her tarafın altını üstüne getirdiler. Bu, yerine getirilmiş bir vaad idi." Kur'ân-ı Kerim'in tarih anlayışını açıklar.

Burada ilahî cezanın doğrudan mucizevi bir müdahale şeklinde değil, tarih sahnesinde ortaya çıkan güçlü aktörler aracılığıyla gerçekleştiği görülür. Bu, Kur'ân-ı Kerim'in *sünnetullah* dediği süreklilik yasasının ifadesidir: Zulüm kurumsallaştığında Allah, tarih içinde adaleti yeniden tesis edecek güçleri devreye sokar. **"Güçlü kullar"** kavramı, bu yasayı temsil eder; bazen başka devletler, bazen yeni siyasal hareketler, bazen de büyük tarihsel krizler şeklinde tecelli eder.

İSRAİLOĞULLARININ TARİHSEL FESAD VE ULUV DÖNGÜLERİ

Zulmün Felsefi Haritası

Devlet, güç ve adalet ilişkisi insanlık düşünce tarihinin en kadim meselelerinden biridir. Aristo'nun *Politika'sından* Hobbes'un *Leviathan'ına*, Fârâbî'nin *Medînetü'l-Fâzıla'sından* modern iktidar analizlerine kadar uzanan geniş bir düşünce geleneğinde aynı

soru sorulmuştur: **“Güç nasıl olur da düzen kurma kapasitesinden çıkarak yıkıma ve zulme dönüşür?”**

Kur’ân-ı Kerîm bu soruya hem metafizik hem tarihsel hem de ahlaki bir cevap verir. Kur’an’a göre zulüm yalnızca yanlış bir davranış değildir; **aynı zamanda varoluşsal bir sapmadır**. *Bu sapma, gücün ahlaktan ayrıldığı noktada başlar*. Güç adaletle bağını kopardığında, devletin düzen kurma kapasitesi yerini tahakküm ve yıkıma bırakır.

Kur’ânî perspektifte zulüm, yalnızca bireysel kötülük anlamına gelmez. **Hakikati, adaleti ve insan onurunu ihlal eden her türlü eylem ve sistem zulüm kapsamına girer**. Bu nedenle zulüm hem filî bir bozulma hem de yapısal bir çürümedir. Aynı zamanda toplumun ontolojik dengesini bozan bir sapmadır.

Bu çerçevede zulmün doğası gereği sürdürülemez olduğu görülür. Çünkü zulüm üç temel nedenle kendi varlığını tüketir:

- Öncelikle adaletten kopan güç zamanla **meşruiyetini kaybeder**.
- İkinci olarak baskı, **kaçınılmaz biçimde direnişi doğurur**.
- Üçüncü olarak ise zulüm, **dayandığı toplumsal ve siyasal zemini içten içe çürütür**. Böylece güç, kendi kurduğu düzenin içinde çözülmeye başlar.

Kur’ân-ı Kerîm’in ortaya koyduğu bu yaklaşım, zulmün yalnızca ahlaki bir problem değil, aynı zamanda **tarihsel ve siyasal bir çöküş mekanizması olduğunu gösterir**. Bu nedenle Kur’an’ın tarih anlatıları yalnızca geçmiş toplumlara dair bir hatırlatma değil, aynı zamanda devletlerin yükseliş ve çöküş yasasını açıklayan evrensel bir perspektif sunmaktadır.

İsrailoğullarının Fesad ve Uluv Döngüsü

Kur’ân-ı Kerîm’de İsrâiloğulları, tarihsel serüveni en ayrıntılı biçimde anlatılan topluluklardan biridir. Bunun sebebi yalnızca tarihsel bir anlatı sunmak değil, aynı zamanda toplumlarının geçirdiği dönüşümlere **örnek teşkil eden bir model ortaya koymaktır**. Kur’an’ın ifadesiyle onlar, bir dönem Allah’ın kendilerini **“âlemlere üstün kıldığı” (Bakara 2/47)** bir topluluktu. Ancak zamanla bu üstünlük, adalet ve tevhid çizgisinde korunmak yerine Kur’ân-ı Kerîm’in sunduğu anlatımda açıklandığı üzere onlar **belirli dönemlerde tevhid bilincinden uzaklaşmış, gücü kibirle birleştirmiş, peygamberlere karşı çıkmış ve siyasî entrikaları güç politikasının aracı hâline**

getirmiştir. Bu süreçte toplumsal adalet bozulmuş ve toplum her defasında başka güçlerin müdahalesine açık hâle gelmiştir.

Kur'ân-ı Kerim'in sunduğu tarih yasasına göre uluv en yüksek noktaya ulaştığında, aynı anda çözülme süreci de başlar. **Çünkü güç kibirle birleştiğinde hem ahlaki hem yapısal kırılmalık artar.** Güç sahipleri hukuku terk ettikçe toplumsal güven kaybolur, ekonomik kaynaklar adaletsiz biçimde paylaşılır, siyasal elitler arasındaki çekişme derinleşir. Böylece sistem içten çözülmeye başlar ve bu iç çürüme dış baskılarla birleşerek çöküş sürecini hızlandırır. **“Güçlü kullar”** ifadesi tam da bu noktada devreye girer yani tarihin akışı ilahî adalet gereği, yeni denge güçleri üretir.

İsrâ Suresi 4, 5 ve 6. ayetlerinde İsrailoğullarının tarih içinde iki defa büyük bozgunculuk yapacağı ve bunun sonucunda iki defa ağır bir cezaya uğrayacağı ifade edilmiştir. **Ayetlerin ortaya koyduğu tabloya göre İsrailoğulları önce güç kazanarak yükselir, ardından zamanla toplum içinde bozulma ve zulüm ortaya çıkar.** Bu bozulmanın ardından Allah onları cezalandırmak üzere güçlü bir kavmi üzerlerine gönderir ve büyük bir yıkım gerçekleşir. Daha sonra toplum yeniden toparlanır, güç ve imkan elde eder; fakat zaman içinde tekrar bozulma meydana gelir ve bunun sonucunda ikinci büyük yıkım gerçekleşir. Böylece Kur'an'da bu olay bir tarihsel döngü şeklinde sunulur.

Bu bağlamda Kur'an'ın çizdiği tarihsel çerçevede İsrailoğullarının yaşadığı sosyolojik süreç belirli aşamalar hâlinde ortaya çıkar. Önce Hz. Musa döneminde tevhid eksenli bir toplum olarak var olmuşlar, ilahî mucizelerle desteklenen bir özgürleşme süreci yaşamış ve ardından siyasî örgütlenme yoluyla güç kazanmışlardır. Fakat zamanla kitabın tahrifi, adalet düzeninin bozulması ve fesadın yükselmesiyle birlikte tarihsel kırılmalar ortaya çıkmış; bu süreç iki büyük yıkımla sonuçlanmıştır; ilki **Babil sürgünü**, ikincisi ise **Roma tarafından Kudüs'ün yıkılmasıdır.** Klasik tefsir literatürü bu tarihsel döngüyü İsrâ sûresinin 4-6. ayetleriyle doğrudan ilişkilendirir ve ayetlerde anlatılan fesadın tarih içinde tekrar eden karakterine dikkat çeker.

Birinci Fesad ve Yıkım (Babil (Buhtunnasr) İşgali)

Müfessirlerin büyük çoğunluğuna göre birinci büyük fesadın tarihsel karşılığı Babil Kralı II. Nebukadnezar (Buhtunnasr) dönemine tekabül eder. **Yahudi kutsal metinlerinde de bu dönem adaletsizliğin, zulmün ve peygamberlere karşı başkaldırının zirveye ulaştığı bir dönem olarak tasvir edilir.** *Kurtubi'nin* aktardığına göre bu süreçte **adalet mekanizmaları çökmüş, rüşvet ve siyasal yozlaşma yayılmış, peygamberler**

öldürülmüş veya sürgün edilmiş ve toplumun ahlâkî yapısı derin biçimde bozulmuştur. Bu bozulmanın sonucunda Babil orduları Kudüs’e girmiş, mabedi yıkmış ve halkın önemli bir kısmını sürgüne göndermiştir.

Kur’ân-ı Kerîm bu tarihsel kırılmayı İsrâ sûresinin 5. ayetinde şu ifadeyle anlatır:

“Üzerinize çok güçlü kullarımızı gönderdik; evlerin arasında dolaştılar.”

Ayetin kullandığı **“evlerin arasında dolaşma”** ifadesi işgalin derinliğini ve yıkımın kapsamını anlatan güçlü bir tasvirdir. Tefsir literatüründe **“çok güçlü kullar”** ifadesi özellikle Nebukadnezar’ın ordusuna işaret eden bir yorumla açıklanmıştır.

İkinci Fesad ve Roma Yıkımı

Babil sürgününden sonra İsrâîloğulları yeniden toparlanmış, siyasal ve ekonomik bakımdan güç kazanmışlardır. Ancak tefsir kaynaklarına göre bu yeniden güçlenme süreci zamanla ikinci bir bozulma dönemine dönüşmüştür. **Peygamberlere karşı direnç, siyasî entrikalar, adalet düzeninin zayıflaması, kibir ve ahlâkî çözülme bu dönemin belirgin özellikleri olarak zikredilir. *İbn Kesîr* bu sürecin en dikkat çekici yönünü “ilahi rehberliğe meydan okuyan kurumsal kibir” olarak tanımlar.**

Bu ikinci fesadın tarihsel sonucu ise Milattan Sonra 70 yılında Roma İmparatorluğu’nun Kudüs’ü işgal etmesi olmuştur. Roma orduları şehri yakmış, mabedi tamamen yıkmış ve halkı geniş coğrafyalara dağıtmıştır. Tefsirlerde bu olay İsrâ sûresinin 7. ayetinde işaret edilen ikinci ceza olarak yorumlanır.

Merhum Şa’râvî, bu ayetlerde geçen iki fesadı klasik tarihsel olaylarla değil, İslam sonrası dönemle ilişkilendirir. Ona göre burada kastedilenler Talut-Câlut veya Buhtunnasr dönemleri değil, İslam’ın hâkimiyet çağı içinde meydana gelen iki büyük bozgunculuktur. Bu yorumunu, ayetteki “birincisinin zamanı geldiğinde” ifadesinin geleceğe dönük oluşuna dayandırır.

Bu çerçevede birinci fesad, Medine Yahudilerinin Hz. Peygamber’le yaptıkları antlaşmayı bozup ihanet etmeleridir. Allah’ın üzerlerine gönderdiği “güçlü kullar” ise Müslümanlardır. **Benî Kaynuka, Benî Nadîr, Benî Kurayza ve Hayber olayları da ayette tasvir edilen ilahî cezanın tarihî yansımaları olarak görülür.**

Şa’râvî’ye göre bu ilk cezanın ardından Yahudilere yeniden mal, evlat ve destek verilmiş, böylece tekrar güç kazanmışlardır. Bu durum, onların çağımızda büyük devletlerin desteğiyle yeniden güçlenmeleriyle irtibatlandırılır.

İkinci fesat ve son vaat ise geleceğe yöneliktir. Buna göre Müslümanlar yeniden gerçek anlamda **“Allah’ın kulları”** olma niteliğini kazandıklarında, Yahudilerin ikinci bozgunculuğu da aynı şekilde ilahî bir cezayla karşılık bulacaktır. **“Mescide ilk girdikleri gibi girmek”** ifadesi, Müslümanların Mescid-i Aksâ’ya yeniden hâkim olacağını; **“yükselettikleri her şeyi tamamen yıkmak”** anlamındaki ifade ise kurdukları düzenin tümüyle çökeceğini anlatır.⁵

Kur’ân-ı Kerîm’de İsrâ sûresinin 4, 5 ve 6. ayetlerinde yer alan **“iki büyük fesad”** anlatısı yalnızca teolojik bir uyarı veya tarihsel bir anlatı değildir. Aynı zamanda güçlü bir tarihsel ve sosyo politik matufiyet de içermektedir. Kur’an’ın tarihsel atıfları, salt kronolojik bilgi sunmak için değil, **toplumların davranış biçimlerini açıklayan bir model ortaya koymak için de zikredilir.** Bu nedenle söz konusu ayetleri anlamak, yalnızca lafzî bir yorumla sınırlı kalmaz; tefsir geleneğini, Yahudi tarihini ve İsrâiloğullarının siyasal davranış kalıplarını birlikte değerlendirmeyi gerektirir. Nitekim klasik müfessirlerin büyük çoğunluğu, İsrâ sûresinin bu ayetlerini açıklarken İsrâiloğullarının tarih içinde tekrar eden **“fesad döngüleri”** üzerinde durmuştur. **Taberî’den Râzî’ye, Kurtubî’den İbn Kesîr’e** kadar farklı tefsir ekollerine mensup âlimler, ayetlerde işaret edilen fesadın tarihsel karşılıklarını tartışmış ve bu olayların tarih boyunca tekrar eden karakterine dikkat çekmişlerdir. Bu yaklaşımda, Kur’an’ın tarih anlatısının temelinde **toplumsal davranış kalıplarını açıklayan bir içkinlik olduğu görülür.**

Kur’ânî çerçevede bu olayın anlamı açıktır; bir toplum fesadını düzeltmez ve uluv hâlini sürdürürse sünnetullah gereği tarihsel yıkım kaçınılmaz hâle gelir. İbn Haldun “Mukaddime” adlı eserinde buna devletlerin belirli bir sosyolojik döngü içinde hareketi olarak izah eder. Ona göre bir **devlet güçlü bir asabiyet yani toplumsal dayanışma** ile ortaya çıkar. Bu dayanışma sayesinde **devlet genişler ve güçlenir.** Ardından **refah ve zenginlik dönemi** başlar. Ancak refah zamanla **lüks ve rahatlığa yol açar.** Lüks hayatın yayılmasıyla birlikte **mücadele ruhu zayıflar, dayanışma çözülür ve ahlaki bozulma ortaya çıkar.** Sonunda devlet zayıflar ve çöker. Bu süreç çoğu zaman birkaç nesil içinde gerçekleşir.

İbn Haldun’un devlet teorisine dair bu anlatımını İsrâ suresindeki ilahi yasa anlatımındaki ölçüye vurduğumuzda, bu anlatımın aslında bu ölçüyle paralellik arz ettiği

⁵ <https://www.youtube.com/watch?v=6CTfwPuThuU&t=7s>

görülür. Kur'an'daki anlatıda **toplumun yükselmesi devletin kuruluşuna, güç ve zenginlik genişleme dönemine, bozgunculuk ve zulüm lüks ve ahlaki çöküşe, ilahi ceza ve yıkım devletin çöküşüne karşılık** gelir. Ardından yeniden toparlanma ise yeni bir devlet döngüsünün başlamasına benzer. Bu paralellik, tarihsel gelişmelerin rastgele olaylardan ibaret olmadığını, belirli toplumsal kanunlara bağlı olarak gerçekleştiğini gösterir.

Bu iki anlatımın da merkezinde **ahlaki bozulma** yer alır. Kur'an'a göre toplumların çöküşünün temel sebepleri **zulüm, kibir, bozgunculuk ve adaletsizliktir**. İbn Haldun ise çöküşün sebeplerini **lüks hayatın yayılması, mücadele ruhunun kaybolması ve asabiyyetin zayıflaması** şeklinde açıklar. Aslında bu iki açıklama aynı sürecin farklı yönlerini ifade eder. Ahlaki çözülme toplumsal dayanışmayı zayıflatır, dayanışmanın zayıflaması ise siyasi gücün çökmesine yol açar. İbn Haldun'un katkısı ise bu Kur'anî tarih anlayışını sosyolojik ve tarihsel bir modele dönüştürmesidir. O, devletlerin yükseliş ve çöküşünü toplumsal dayanışma, güç, refah ve ahlaki çözülme kavramlarıyla açıklayarak tarihsel süreci sistemli bir teori haline getirmiştir. Bu nedenle birçok araştırmacı onu tarih felsefesinin kurucularından biri olarak kabul eder.

Buna göre toplumların yükselişi ve çöküşü belirli ilahi yasalara bağlıdır. Kur'an-ı Kerim'in ortaya koyduğu temel ilke şudur: **Adalet toplumları ayakta tutar, zulüm toplumları yıkar ve güç ile zenginlik tek başına kalıcı değildir**.

Söz buraya gelmişken Kur'an-ı Kerim'in İsrailoğullarına dair anlatısı ile tarihsel veriler birlikte değerlendirilerek ayetlerde ifade edilen toplumsal döngünün arka planını ele almamız bir gereklilik halini almıştır. Buradaki temel amacımız Kur'an- Kerim'de örnek olarak sunulan bu döngünün aşağıda değineceğimiz Siyonist Sapkınların deruhte ettikleri devlet pratiklerini anlamamızda nasıl bir açıklama modeli sunduğunu ortaya koymaktır. Özellikle sapkın Siyonist inancının mensupları tarafından yönetilen **İsrail Devleti'nin politik davranış kalıpları**, bu tarihsel ve ilahî model çerçevesinde değerlendirilecektir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MODERN DÖNEMDE FESADIN YENİ BİÇİMLERİ VE İLAHİ MÜDAHALENİN ŞARTLARI

Neslin tahribi modern dünyamızda daha karmaşık biçimlerde de ortaya çıkabilmektedir. İnsanlığın ekonomik kaynaklarının dar bir küresel elit tarafından kontrol edilmesi, **geniş kitlelerin sürekli borç, yoksulluk ve güvencesizlik içinde yaşamasına yol açtığı**nda bu durum yalnızca ekonomik bir sorun değildir; aynı zamanda neslin zayıflamasına sebep olan bir süreçtir. Çünkü ekonomik *güvencesizlik insanların aile kurmasını zorlaştırır, doğum oranlarını düşürür, çocukların sağlıklı yetişmesini engeller ve toplumsal dayanışmayı parçalar*. Aile kurumunun zayıflaması ise toplumların uzun vadeli devamlılığını doğrudan etkiler.

Benzer şekilde eğitim sistemlerinin bilinçli biçimde zayıflatılması veya **toplumların nitelikli eğitimden mahrum bırakılması da neslin zayıflatılmasıyla sonuçlanır**. Sağlıksız beslenme, yetersiz eğitim, sürekli ekonomik baskı ve kültürel çözülme ortamında büyüyen kuşaklar, potansiyellerini gerçekleştiremez. Böyle bir ortamda yetişen nesiller yalnızca bireysel anlamda değil, toplumsal düzeyde de güç kaybı yaşar. Bu durum Kur'ân-Kerim'in fesad olarak tanımladığı geniş bozulma sürecinin bir parçası olarak değerlendirilebilir.

Modern dönemde neslin zayıflatılması ve helaki meselesi bazen doğum politikaları üzerinden de tezahür etmektedir. **Ekonomik kaygıların aşırı büyütülmesi, çocuk sahibi olmanın toplumsal olarak caydırılması veya aile kurmanın ekonomik açıdan neredeyse imkânsız hâle gelmesi, nüfusun doğal yenilenme kapasitesini düşürebilir**. Bu durum özellikle gelişmiş toplumlarda gözlemlenen *demografik krizlerin* arka planında yer alan önemli bir faktördür. Kur'ân-Kerim neslin korunmasına verdiği önem, bu tür sosyal süreçlerin de dikkatle değerlendirilmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Buna ek olarak modern çağda **savaş teknolojilerinin yıkıcılığı, sivillerin büyük ölçekli çatışmalarda hedef hâline gelmesi ve uzun süreli savaşların toplumların demografik yapısını bozması da neslin yok edilmesi bağlamında değerlendirilebilir.** Büyük çaplı savaşlar sadece hayatları sonlandırmaz; aynı zamanda **milyonlarca insanın yerinden edilmesine, aile yapılarının parçalanmasına, sağlık sistemlerinin çökmesine ve gelecek nesillerin travmatik koşullarda büyümesine yol açar.** Bu durum, neslin yalnızca sayısal olarak değil, psikolojik ve sosyal açıdan da zayıflamasına neden olur.

Bu dönemlerde yaşanan pandemilerin, biyolojik tehditlerin ve küresel sağlık krizlerinin de insan neslinin tahribine ve yok edilmesine yönelik projeler olduğuna dair hafife alınmayacak iddialar ve tartışmalar söz konu konusudur. Bu konular hakkında farklı görüşler ve iddialar bulunsa da açık olan gerçek şudur; sağlık sistemlerinin çökmesi, yaygın hastalıkların kontrol altına alınamaması ve toplumların sağlık güvenliğinin zayıflaması da nesillerin yok edilmesine matuf projelerdir. **Bu projelerin arakasındaki güçlerin ve sapkın ideolojilerin kimliği sır da değildir.** Kur’ân-ı Kerim’in “fesad” kavramı, insan hayatını ve toplum düzenini tehdit eden bu tür geniş ölçekli krizleri düşünmeye giderek de önlem almaya sevk etmektedir.

Ez cümle Kur’ân-ı Kerim’in **“ürünleri ve nesilleri yok etmek”** ifadesi, yalnızca bireysel cinayetleri değil; **hayatın devamını sağlayan bütün sistemlerin tahribini kapsayan geniş bir çerçeve sunar.** Tarımın yok edilmesi, ekonomik kaynakların sömürülmesi, toplumların yoksullaştırılması, aile kurumunun zayıflatılması, sapkın ilişkilerin görünür kılınması ve örtülü teşviki, eğitim ve sağlık sistemlerinin çöktürülmesi, büyük ölçekli savaşlar ve kitlesel krizler bu çerçevede neslin zayıflamasına yol açan süreçler olarak görülebilir. Kur’ân’ın verdiği mesaj açıktır; insan hayatını, üretim düzenini ve neslin devamını tehdit eden her türlü sistematik bozulma **“fesad”** kapsamına girer ve ilahî perspektifte reddedilir. Bu nedenle toplumların sürdürülebilir bir gelecek kurabilmesi, yalnızca bireysel ahlakla değil; **aynı zamanda adil ekonomik düzen, güçlü aile yapısı, sağlıklı çevre ve insan onurunu koruyan sosyal kurumların varlığıyla mümkündür.**

İşte bu yüzden Kur’ân-ı Kerim’in **“Allah fesadı sevmez”** hükmü yalnızca ahlâkî bir uyarı değildir. Bu hüküm aynı zamanda hayatı koruyan bir medeniyet ilkesidir. **Çünkü gıdanın bozulduğu, üretimin zehirlendiği ve neslin zayıflatıldığı bir toplumda**

adaletin, güvenliğin ve sağlıklı bir toplumsal düzenin ayakta kalması mümkün değildir. Fesad böyle bir ortamda yalnızca bireysel kötülüklerin toplamı değildir; toplumun hayat damarlarını kesen sistematik bir çöküş hâline dönüşür. Bu nedenle üretimin temizliği, gıdanın güvenliği ve neslin korunması ilahî düzenin temel şartlarından biri olarak karşımıza çıkar.

Fesad, sinsi bir hastalık gibidir. Önce fark edilmez. Sessizce bünyeye yayılır. Sonra toplumların çözülme evresini başlatır. İlk önce yöneten sınıfın vicdanı körelir. Ardından adalet duygusu zayıflar. Nihayet ahlak toplumun merkezinden çekilip alınır. Böyle bir ortamda güç artık ilahî bir emanet olarak görülmez; zorbalığın ve tahakkümün aracına dönüşür.

Zulmün Kurumsallaşması Ve İlahi Müdahalenin Şartları

Allah'ın güçlü kullarını hangi topluluklara ve hangi şartlarda gönderdiği meselesi Kur'an-ı Kerim'de yer alan bazı tarihsel örnekler üzerinden anlaşılabilir. İsrâ Suresi 4,5 ve 6. ayetler ile En'âm Suresi 129. ayet ve A'râf Suresi 96. ayet birlikte değerlendirildiğinde ilahi müdahalenin **belirli toplumsal şartlar ortaya çıktığında gerçekleştiği** görülür. Bu şartların başında **zulmün bireysel sapmalar olmaktan çıkarak kurumsallaşması gelir.** Bir toplumda **adaletsizlik sistematik hâle gelmiş, ekonomik sömürü ve eşitsizlik yaygınlaşmış, güç sahipleri kibirle hareket ederek uluv karakteri sergilemeye başlamışsa bozulma süreci derinleşmiş demektir.** Bunun yanında **hakikati dile getiren uyarıların bastırılması, toplumun uyarılara rağmen yanıltıcı ısrar etmesi ve insan ile tabiatı birlikte tahrip eden geniş bir fesad düzeninin ortaya çıkması da bu sürecin belirleyici unsurlarıdır.** Böyle bir aşamada Kur'an-ı Kerim'in işaret ettiği ilahi tarih yasası devreye girer ve Allah tarih sahnesinde çeşitli araçlar aracılığıyla müdahale eder. Bu müdahale bazen güçlü savaşçı toplumların ortaya çıkması, bazen büyük siyasal krizlerin yaşanması, bazen ekonomik düzenlerin sarsılması, doğal afetlerin meydana gelmesi veya toplumlarda güçlü bir bilinç ve dönüşüm dalgasının oluşması şeklinde gerçekleşebilir. Bu süreçte amaç salt yıkım değildir; asıl hedef bozulan toplumsal düzenin yeniden dengelenmesi ve adaletin tekrar kurulmasıdır.

Halkları işgal eden, sivilleri öldüren, çocukları açlıkla terbiye eden Siyonist ve Evangelist güçlerin yönettiği İsrail ve onların etki alanlarındaki ABD ve Avrupa yönetimleri **fesadın temsilcileridir. Silah, ekonomi, medya, teknoloji gibi alanları kibirle birleştirip “dokunulmaz” hâle gelen siyasî yapılar uluv hâline gelmiştir.** İnsanlığı

sömürerek, gıdayı ve nesli bozan sistemler (Bakara 2/205'in uyarısı) bu döngüyü tamamlamaktadır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

FESAD VE ULUV”UN DEĞİŞMEZ ÖZNESİ OLARAK İSRAİLOĞULLARININ POST MODERN İFSAD VE ULUVLARI

Kur’ân-ı Kerim’de anlatılan fesad yalnızca eski kavimlerin kıssalarıyla sınırlı değildir; tüm toplumlar için geçerli bir tarih yasasıdır. Modern çağda da fesad ve zulmün farklı biçimlerde tezahür ettiği görülür. Günümüz dünyasında sivillerin hedef alınması, toplumların yerinden edilmesi, ekonomik kaynakların tekelleştirilmesi ve uzun süreli işgal düzenleri, Kur’ân-ı Kerim’in “bozgunculuk” olarak tanımladığı sürecin çağdaş örnekleridir.

Bir Uluv Olarak Siyonizm’in Filistin ve Gazze’deki Sistematik Saldırganlık ve Soykırımı

Günümüzde bir insanlık ayıbı ve suçu olarak yaşanan Filistin / Gazze örneği modern dünyanın fesadını anlamak açısından çarpıcı bir tablo sunmaktadır. Burada adalet tamamen ortadan kaldırılmıştır. Masum insanlar sistematik biçimde cezalandırılmaktadır. Filistin / Gazze’yi işgal eden, sivilleri öldüren ve çocukları katleden, soykırım yapan, oradaki insanları açlıkla terbiye eden **Siyonist güçler** fesadın açık temsilcileri hâline gelmiştir. Silah, ekonomi, medya ve teknoloji gibi alanlarda biriken gücü kibirle birleştirerek kendilerini dokunulmaz gören bu Siyonist siyasî yapılar ve onların güdümündeki büyük devletler (ABD ve Avrupa) ise Kur'an-ı Kerim'in **uluv** kavramıyla ifade ettiği zorbalığı kamilen sergilemektedirler. Bunun yanında insanlığı sömürerek gıdayı ve neslin devamını tehdit eden sistemler Bakara Suresi 205. ayette işaret edilen bozulma düzenini tamamlamaktadırlar. **Bu şartlar altında Filistin ve bhusus Gazze’de ekonomik ve insani abluka toplumun temel yaşam**

koşullarını ortadan kaldıracak ve neslin devamını tehlikeye atacak bir boyuta ulaşmıştır.

Kur'an-ı Kerim'in bize sunduğu tarihsel süreklilikten ilhamla biliyoruz ki bu tür uluv durumları kalıcı olamayacaktır. Zira zulüm bir süre güçlü görünse de kendi içinde taşıdığı çelişkiler sebebiyle onun çözülmesi mukadderdir. Tarih boyunca hiçbir fesad düzeni kalıcı olmamış, zulüm üzerine kurulu sistemler eninde sonunda ortadan kalkmıştır.

ABD-İsrail'in İran'a Saldırı Yaklaşımında Uluv'un Görünümü

ABD ve İsrail'in İran'a daha İsrail'in özelde İran'a ek olarak Suriye, Lübnan yönelik saldırılarındaki motivasyona bakıldığında uluv kavramının modern uluslararası ilişkiler bağlamında nasıl görünür hâle geldiği net görülür. Yinelemek gerekirse "Uluv", Kur'an-ı Kerim'de gücün adalet sınırlarını aşarak kibir, tahakküm ve hukuksuzluk aracına dönüşmesini ifade eder. Bu perspektiften bakıldığında uluslararası hukuk düzenini tanımayan veya onu kendi iradesinin altında gören güç kullanımı **uluv karakteri** taşıyan bir davranış biçimi olarak yorumlanabilir. ABD ve Siyonist İsrail'in İran topraklarına veya İran'ın diplomatik temsilciliklerine yönelik saldırıları bu tartışmanın merkezinde yer almaktadır. Uluslararası hukuk bakımından devletlerin güç kullanımını sınırlayan temel metin **Birleşmiş Milletler Şartı'dır**. Birleşmiş Milletler Şartı'nın 2. maddesinin dördüncü fıkrası şu hükmü içerir:

"Tüm üyeler, uluslararası ilişkilerinde başka devletlerin toprak bütünlüğüne veya siyasal bağımsızlığına karşı kuvvet kullanmaktan veya tehdidinden kaçınmalıdır."

Bu hüküm uluslararası hukukta **jus cogens** olarak kabul edilen, yani devletlerin iradesiyle değiştirilemeyen emredici bir norm niteliği taşır. Bu nedenle Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin açık bir kararı veya meşru müdafaa şartları bulunmadıkça başka bir devletin topraklarına yönelik askerî saldırı uluslararası hukuk düzeninin ihlali anlamına gelir. Böyle bir saldırı aynı zamanda uluslararası hukuk düzeninin üzerinde konumlandığını varsayan bir güç anlayışını yansıtır ki bu durum Kur'an-ı Kerim'in uluv kavramıyla ifade ettiği kibirli ve sınırsız güç kullanımı Kur'an-ı Kerim'in "uluv" dediği küstah güç kullanımına denk gelir. Bu, sadece siyasi değil ahlâkî bir sapmadır. Kudretin kendisini **"yasadan muaf"** gören kibir hâlidir.

Kur'an-ı Kerim'in "uluv" kavramı çerçevesinde düşünüldüğünde bu durum, gücün kendisini hukukun ve adaletin üstünde görmesi şeklinde yorumlanabilecek bir davranış

biçimine benzetilebilir. İsrâ Suresi'nin dördüncü ayetinde anlatılan uluv betimlemesi, kendilerini üstün gören ve yeryüzünde hukuk tanımadan bozgunculuk çıkaran güçleri tasvir eder. Bu nedenle uluslararası hukuk düzeniyle çatışan sınırsız güç kullanımı ile uluv kavramı arasında kavramsal bir benzerlik kurmak mümkündür.

Gücün Kibre Dönüşmesi ve Tarihsel Çöküş Yasası

Kur'an-ı Kerim'e göre uluv durumunun ortaya çıktığı ve zulmün kurumsallaştığı dönemlerde ilahî denge mekanizması belirli bir süre sonra devreye girer. Bu ilke, En'âm Suresi'nin 129. ayetinde şu şekilde ifade edilir: “Zalimleri, yaptıkları sebebiyle birbirlerinin üzerine musallat ederiz.” Bu ifade, Allah'ın tarih içinde işlettiği karşılık ilkesini anlatır. Buna göre zulüm üzerine kurulu güçler bir süre güçlü görünseler de zamanla kendi yaptıkları sebebiyle yeni karşı güçlerin ortaya çıkmasına zemin hazırlarlar. Tarihsel süreç incelendiğinde hiçbir mutlak gücün kalıcı olmadığı görülür. Firavun, Nemrut, Roma İmparatorluğu veya Britanya İmparatorluğu gibi tarih boyunca büyük güç olarak ortaya çıkan siyasi yapılar da belirli bir dönem sonra zayıflamış ve yerlerini başka güçlere bırakmıştır. Bu nedenle uluslararası sistem içinde herhangi bir devletin kendisini mutlak ve dokunulmaz bir güç olarak görmesi tarihsel gerçeklik açısından sürdürülebilir değildir. Bu bağlamda ABD-İsrail blokunun Birleşmiş Milletler sistemini kendi çıkarları doğrultusunda şekillendirme çabası, savaş hukukuna bağlı kalmama eğilimi ve cezasızlık politikası hem uluslararası hukuk düzeni açısından tartışmalı bir durum oluşturmakta hem de Kur'an-ı Kerim'in ortaya koyduğu tarih yasaları açısından uluv niteliği taşıyan tehlikeli bir aşamaya işaret etmektedir.

Modern dünyada fesad ve uluv kavramlarının aynı tarihsel döngü içinde birleştiği görülmektedir. Kur'an-ı Kerim'de **fesad, yeryüzünde düzenin bozulması, adaletin ortadan kalkması ve insan ile tabiatın tahrip edilmesi anlamına gelirken; uluv ise gücün kibir ve tahakküm aracına dönüşmesi, hukuku ve adaleti tanımayan bir üstünlük iddiası anlamını taşır.** Günümüz dünyasında bu iki kavramın modern karşılıkları daha somut biçimde ortaya çıkmaktadır. Fesad, ekonomik sömürünün yaygınlaşması, çevrenin tahrip edilmesi, savaşların sürmesi ve bilgi alanında yalan ve manipülasyona dayalı medya düzeninin oluşması gibi gelişmelerle görünür hâle gelmektedir. Uluv ise uluslararası hukuku tanımayan, kendisini küresel düzenin üzerinde gören ve mutlak

güç kibriyle hareket eden siyasi ve askerî yapıların davranışlarında ortaya çıkmaktadır. Kur'an-ı Kerim'de zalim toplumların yaptıkları sebebiyle birbirlerine musallat edilmesi şeklinde ifade edilen tarih yasası ise modern dünyada tarihsel krizler, ekonomik çöküşler, toplumsal isyanlar ve güç dengelerinin değişmesi gibi süreçlerle kendisini gösterebilir. Bu çerçevede bazı yorumcular ABD ve İsrail'in yürüttüğü politikaların bu döngünün merkezinde yer aldığını ileri sürmektedir. Gücün mutlak koruma sağlayacağı düşüncesi ise tarihsel tecrübeler ışığında çoğu zaman tersine işlemekte ve ilahî yasaların işleyişi içinde bir çözülüş sürecinin başlangıcı olarak değerlendirilmektedir.

Kur'an-ı Kerim'e göre zulüm üzerine kurulan düzenler doğrudan gökten gelen olağanüstü bir ceza ile değil, çoğu zaman tarihin kendi iç dinamikleri aracılığıyla çöker. İlahi adaletin tecellisi çoğu zaman toplumsal, siyasi ve ekonomik süreçler içinde gerçekleşir. Bu nedenle zulüm düzenlerinin yıkılışı, tarih sahnesinde çeşitli mekanizmalar aracılığıyla ortaya çıkar. Günümüz dünyasında bu mekanizmalar uluslararası tepkilerin yükselmesi, ekonomik kırımların meydana gelmesi, diplomatik yalnızlaşmanın derinleşmesi ve iç siyasi karmaşaların ortaya çıkması şeklinde görünür hâle gelebilir. İsrâ Suresi'nin beşinci ayetinde yer alan “güçlü kullar” tasviri de bu bağlamda anlaşılabilir. Bu ifade, fesadın yaygınlaştığı dönemlerde toplumsal ve tarihsel kuvvetlerin ilahî düzen doğrultusunda devreye girerek bozulma düzenini ortadan kaldırdığı süreci anlatır. Bu çerçevede İsrail ve ABD'nin saldırgan politikalarının yalnızca kısa vadeli bir güç gösterisi olarak değil, aynı zamanda kendi içlerinde taşıdıkları ahlaki ve hukuki çelişkiler nedeniyle bir çözülüş sürecinin tohumlarını barındırdığı da ileri sürülebilir.

Uluv sadece bir toplumun kibirli olması değil; hukuku, adaleti ve insan onurunu geçersiz sayacak kadar kudretine güvenmesidir. ABD ve İsrail'in İran'a yönelik saldırıları bu kavramın güncel bir örneği olarak görülmektedir: Birleşmiş Milletler Şartı'nın ihlal edilmesi, Roma Statüsü'nden uzak durulması ve uluslararası düzenin hiçe sayılması bu çerçevede değerlendirilmektedir. Bu davranış biçimi, ilahî tarih yasaları açısından fesad ve uluv aşamasına işaret eden bir durum olarak yorumlanmaktadır. Sünnetullah anlayışına göre böyle bir yükseliş çoğu zaman çöküşün hazırlığını da içinde taşır. Kur'an-ı Kerim'de **“Allah, bozgunculuk yapanları sevmez.”** (Bakara 205) buyrulurken, **“Kim zulme sarılırsa, biz de onu helake yaklaşanlara musallat ederiz.”** (İsrâ 16) ifadesi de zulmün sonuçlarına dikkat çeker. Bu bağlamda ABD ve İsrail'in İran üzerindeki saldırı eylemleri hem uluslararası hukukun açık ihlali hem de Kur'an-ı Kerim'de uluv kavramıyla ifade edilen kibirli güç

kullanımının güncel bir tezahürü olarak değerlendirilmektedir. Tarihsel tecrübeler de göstermektedir ki her uluv biçimi zamanla kendi sonunu hazırlayan dinamikleri içinde barındırır.

SONUÇ

Kur'ân-ı Kerim'in sunduğu tarih anlayışı kapsamlı bir yasayı dile getirir: Fesad, toplumun hayat düzenini tahrip eder; uluv, bu tahribatı güç aracılığıyla sürdürür; ardından Allah'ın “güçlü kulları” tarih sahnesine çıkar ve o düzeni sarsacak süreçleri başlatır. Bu mekanizma yalnızca cezalandırma değil, aynı zamanda ıslah imkânı da içerir. İnsanlar zulümden vazgeçip adalete yöneldiklerinde, tarihsel çöküş süreci durabilir. Bu nedenle Kur'ân-ı Kerim'in mesajı hem teolojik hem evrenseldir. Fesad ve zulüm üzerine kurulu hiçbir düzen kalıcı değildir. Gücün kibirle birleştiği yerde çöküş süreci çoktan başlamıştır. Adalet üzerine kurulan toplumlar güçlenir, zulüm üzerine inşa edilenler ise tarih yasasının kaçınılmaz sonucu olarak kendi bozgunculuklarının bedelini öder.

Yine Kur'ân-ı Kerim'e göre zulüm düzenleri sadece dış müdahalelerle değil, kendi iç çözümleriyle de yıkılır. Adaletin kaybolduğu toplumlarda ekonomik eşitsizlik artar, ahlaki bütünlük zedelenir ve toplumsal güven erir. Bu koşullar, dış bir darbeye gerek kalmadan sistemin içten çökmesine neden olur. Tarihte birçok kavmin yok oluşu bu içsel fesadın bir sonucudur.

Sosyal Ekonomik ve Siyasal Araştırmalar Enstitüsü
Institute of Social Economic and Political Research

sesa.org.tr

[@sesaenstitüsü](https://twitter.com/sesaenstitüsü)

info@sesa.org.tr

Bademlidere Mah. 262. Sok. No:6
Çankaya/ANKARA